

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nyíri István ügyvéd által képviselt Nyíregyháza Spartacus Football Szervező Kft. felperesnek a dr. Kovácsné dr. Lévai Ildikó jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal, mint az APEH Hatósági Főosztály Észak-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Részlegének jogutóda alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságon 01.K.21.600/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. november 27-én kelt 01.K.21.600/2006/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 01.K.21.600/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 125.400 (százhuszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. I. negyedévben összesen 3.000.000 Ft előzetesen felszámított általános forgalmi adót (továbbiakban áfa) helyezett levonásba a Kft. (továbbiakban kft.) által DU 002201 sorszámon, 2005. február 8-án kibocsátott, 2005. február 8. teljesítésű 4.000.000 Ft előlegről; a DU 002202 sorszámon, 2005. február 10-én kibocsátott 2005. február 10-i teljesítésű 4.450.000 Ft előlegről és a DU 002203 sorszámon, 2005. március 21-én kibocsátott, 2005. február 4-i teljesítésű 15.000.000 Ft ellenértékről szóló bizonylatok alapján.

Az adóhatóság a felperesnél ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott első fokú határozatban a felperes terhére 2005. I. negyedévre 3.000.000 Ft áfa adókülönböt írt elő, melyből 2.090.000 Ft-ot adóhiánynak minősített, kötelezte a

felperest az adóhiány, 1.045.000 Ft adóbírság, 179.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 8529109035 számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes döntését az 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 17. § (1) bekezdésében, 32.§.(1) bekezdésében, 35. § (1) bekezdésében, 43. § (5) bekezdésében, 44. § (5) bekezdésében, a 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében foglaltakra alapította. Az alperes határozatát azzal indokolta, hogy a felperesi számlák alakilag és tartalmilag hiteltelenek, adólevonásra nem alkalmasak, a felperes nem járt el kellő körültekintéssel sem. A számlák szerinti szolgáltatást nem a számlakibocsátó, teljesítette. A számlázott szolgáltatás jellegénél fogva nem megosztható, ezért arról kizárólag egyetlen számlát lehetett volna kibocsátani. Mivel a szolgáltatás teljesítésének időpontja 2005. február 4., a teljesítést követően kapott összegeket a végszámlában nem lehetett volna előlegként levonásba helyezni. A teljesítést követően kiszámlázott, mégis előlegnek nevezett, helytelen szolgáltatás megnevezést és nem megfelelő teljesítési időpontokat tartalmazó számlák formailag is nyilvánvalóan hiteltelen bizonylatok.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította.

A megyei bíróság a rendelkezésére álló iratok és a perben lefolytatott bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy a határozatokkal érintett számlák hiteltelenek. A számlák szerinti szolgáltatást nem a számlakibocsátó végezte el.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. A felperes azzal érvelt, hogy az alperes határozata nem felel meg az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontjában, 35. § (1) bekezdésében, 44. § (5) bekezdésében, a 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 1. § (3) bekezdésében, 97. § (4) és (6) bekezdéseiben. A megyei bíróság a kereset elutasításával megsértette a Pp. 339. § (1) bekezdésében foglaltakat. A felperes kifejtette, hogy a kft. szerződésben vállalt kötelezettségét teljesítette, a számlák alakilag és tartalmilag hitelesek. A teljesítési időpont téves megjelölése még nem teszi a számlát fiktívvé. A tényleges teljesítés időpontja 2005. március 3. volt, ezért jogszerűen került sor a bizonylatok stornírozására és az új számla kiállítására.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt. A jogerős ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az iratellenes, avagy nyilvánvalóan téves, okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes megállapításokat, ténybeli következtetéseket rögzít. (Pp. 270. § (2) bekezdése, BH. 1999.44., BH.2002.29.) Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség. (Pp. 275. § (1) bekezdése, BH 1994.639.)

A jogerős ítéleti tényállás kapcsán iratellenesség nem állapítható meg, erre a felperes sem hivatkozott. Az edzőtáborozás megtörténte, és a kft. számlákon való feltüntetése - az alperes határozatában és a megyei bíróság ítéletében iratszerűen rögzített egyéb bizonyítékokra (pl: kapcsolódó vizsgálat, könyvelési, nyilvántartási adatok) figyelemmel - nem támasztja alá azt a felperesi érvelést, hogy a szolgáltatást ténylegesen a kft. teljesítette volna. A jogerős ítélet teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, téves ténybeli következtetéseket nem tartalmaz. A megyei bíróság helytállóan állapította meg a bizonylatok tartalmi hiteltelenségét, ítélete a bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelve rögzíti mindazokat a tényeket, adatokat, körülményeket, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tekintett.

A megyei bíróság utal azokra az okokra is, amelyek miatt a felperes által állított tényt nem találta bizonyítottnak. A felperes érvelése - tartalma szerint elbírálva - a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, ennél fogva a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem fogadható el. A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes nem tett eleget az Art. 97. §-ába foglalt kötelezettségének, mivel az ügy eldöntése szempontjából releváns tények feltárásra kerültek. Az Sztv. 15. § (3) bekezdésében és 166. §-ában foglaltaknak meg nem felelő bizonylat tanúvallomásokkal nem tehető hitelessé.

Rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy 2005. I. negyedévben a határozatok szerinti számlák alaki szempontból nyilvánvalóan hiteltelenek voltak. Az Áfa tv. 17. § (1) bekezdése értelmében előleg fizetése esetén az adófizetési kötelezettség keletkezése szempontjából teljesítési időpontnak az előleg átvételének,

jóváírásának napja tekintendő. A DU 002203 sorszámú, 2005. március 21-én kibocsátott végszámla a teljesítés időpontját 2005. február 4-ében jelöli meg, így az ezt követően kiszámlázott, mégis előlegnek nevezett, nem megfelelő teljesítési időpontokat tartalmazó DU 002201 és DU 002202 számú számlák formailag hiteltelének. Az alperes helytállóan hivatkozott arra is, hogy a 2005. február 4-én teljesített szolgáltatásról - jellegénél fogva - a formai hitelesség érdekében csak egyetlen számlát lehetett volna kiállítani, amelyben a teljesítés napját követő, 2005. február 8-i, 10-i és az ezt követő átutalásokra figyelemmel a fizetés határidejét kellett volna 2005. június 16. napjában megjelölni.

A megyei bíróság iratszerűen és jogszerűen állapította meg azt is, hogy a kft. 2006. június 30-án "egyéb rendezv.szerv." címén 2005. március 3-i teljesítéssel egy teljesen új gazdasági eseményről bocsátott ki számlát, így az nem tekinthető a DU002203 számla javításának. A revízió és határozatok által feltárt formai hiteltelenséget utóbb nem lehet kiküszöbölni, és az adóhatósági ellenőrzéssel érintett időszakra önellenőrzést sem lehet végezni. Nincs lehetőség arra sem, hogy a stornírozást az adóhatóság vagy a bíróság visszamenőlegesen, 2005. I. negyedévére vegye figyelembe.

A kft. tevékenységi körében az utazásszervezői tevékenység nincs feltüntetve - a tevékenységi kör bárki által megtekinthető a cégjegyzékben -, a kft. ténylegesen nem is végzett szolgáltatást. A nyilvánvalóan formai hibában is szenvedő számlák tekintetében a felperes alap nélkül hivatkozott arra, hogy a szolgáltatásnyújtás körülményeit is figyelembe véve az adóköteles tényállás kapcsán kellő körültekintéssel járt el. Amennyiben ugyanis az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti magatartást tanúsítja, a számlák formai hiteltelenségét felismerte volna.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. február 28.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró